

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینۀ ایران

سارا نیکو
۳۰ اکتوبر ۲۰۱۴

اعدام ریحانه، نگ دیگری بر پیشانی رژیم جمهوری اسلامی!

دیروز صبح ، شنبه سوم آبان [عقرب] ۱۳۹۳ ، ریحانه جباری بعد از هفت سال تحمل شرایط بسیار سخت زندان های جمهوری اسلامی ، در زندان رجائی شهر توسط دژخیمان جمهوری اسلامی اعدام شد و با این عمل ، برگ ننگین دیگری بر کارنامه سیاه و مملو از شکنجه و اعدام دولت روحانی افزوده شد. اعدام ریحانه جباری به رغم تمامی مخالفت های افکار عمومی علیه این حکم ناعادلانه، خشم و نفرت مردم را هر چه بیشتر علیه مقامات حاکم و سیستم کثیف قضائی آن ها ، برانگیخته است.

ریحانه جباری در سال ۱۳۸۶ ، وقتی که ۱۹ سال بیشتر سن نداشت ، به اتهام قتل یک مرد ۴۷ ساله که قصد تجاوز به وی را داشته بود ، توسط مأموران رژیم دستگیر شد. نام مرد مقتول، مرتضی سربندی بود که به گزارش خیرگزاری ها، وی از اعضای سابق وزارت اطلاعات جمهوری اسلامی بوده است.

قاضی بیدادگاه جمهوری اسلامی ، بدون توجه به همه نواقصی که علی رغم اعترافات به زور گرفته شده از متهم، در پرونده این زن وجود داشت و شک و تردید هائی که در رابطه با اتهامات منتسب به وی موجود بود، وی را به اعدام محکوم کرد.

هم زمانی اجرای حکم اعدام این زن زندانی با شرایطی که رژیم جمهوری اسلامی برای شدت بخشیدن به فضای رعب و وحشت در جامعه از طریق ارادل و اوباش مزدور خود به اقدام بی سابقه اسید پاشی به صورت زنان دست زده است، خود تا حدی اهداف جمهوری اسلامی از موج اعدام هائی را که به راه انداخته است، نشان می دهد.

در شرایطی که اسید پاشی ها در اصفهان ، نفرت زنان و مردان مبارز ایرانی از رژیم را چندین برابر کرده ، علی رغم فضای وحشت آوری که دستگاه سرکوب رژیم ایجاد کرده است و در واقع در اعتراض به این وحشیگری ها ، جمعیت زیادی در تهران و اصفهان به خیابان ها آمدند و شعار می دادند که "اسید پاشی جنایت ، ای هموطن حمایت".

روشن است که جمهوری اسلامی بنا به ماهیت ضد مردمی خود راهی به جز توسل به سرکوب و ایجاد فضای رعب و وحشت در جامعه، ندارد. به خصوص که اعتراضات و تظاهرات مردم خشمگین ، موجب ترس و وحشت سردمداران رژیم گشته و باعث شده تا آن ها ضمن دندان نشان دادن به یکدیگر، از این جنایت تبری جویند. شیوه برخورد عمال رژیم که با توسل به اعمال زور به متفرق کردن مردم در اصفهان پرداخته و یا در تهران گارد ویژه سرکوب را در

مقابل وزارت کشور در جهت مقابله با مردم مستقر نمودند، خود به روشنی وحشت رژیم از اوضاع ملتهب جامعه را آشکار می سازد.

واقعیت این است که هم چون ۳۵ سال گذشته، سرکوب توده ها و تشدید فضای رعب و وحشت در جامعه تنها راه تداوم سلطه دیکتاتوری حاکم می باشد. با توجه به این واقعیت، شکی نمی توان داشت که جمهوری اسلامی اعدام ریحانه جباری را نیز در خدمت این هدف خود قرار داد تا به خیال خود از زنان معترض زهر چشم گرفته باشد و با به رخ کشیدن قساوت و بی رحمی خود، آن ها را وادار به عقب نشینی نماید.

جمهوری اسلامی در شرایطی که بحران های اقتصادی و اجتماعی هر روز فزاینده تر از پیش گریبانش را گرفته و نارضایتی مردم عاصی از گرانی و تورم و فساد در اشکال مختلف بروز بیرونی پیدا کرده و علی رغم وجود جو پولیسی در جامعه، مردم را به اعتراض علیه نظم موجود به خیابان ها کشانده، و از آن جا که قادر به پاسخگویی و حل هیچ کدام از بحران های موجود نمی باشد، جهت حفظ نظام گندیده اش بیش از گذشته به سرکوب به عنوان برنده ترین ابزار سلطه اش متوسل شده و در تلاش است تا با تشدید اختناق، ترس، رعب و وحشت را در جامعه مستولی سازد.

در چنین اوضاع و احوالی ست که بر اساس گزارشات رسمی، دولت روحانی در یک سال گذشته، یعنی بین جولای ۲۰۱۳ تا جون ۲۰۱۴، دستکم ۸۵۲ نفر را اعدام کرده است، که تازه هشت نفر از این افراد در زمان وقوع جرم در سنین زیر ۱۸ سال بوده اند.

تجربه ۳۵ سال حکومت جمهوری اسلامی به روشنی نشان داده که حیات جمهوری اسلامی با تکیه به سرنیزه و اعدام و جنایت بوده است. بنابراین تنها راهی که در مقابل مردم ما برای نجات از این شرایط دهشتناک وجود دارد، مبارزه برای سرنگونی انقلابی این رژیم دار و شکنجه می باشد. بدون مبارزه برای سرنگونی جمهوری اسلامی و نظام نکبت بار سرمایه داری که این رژیم با دار و شکنجه و اعدام از آن حفاظت می کند، امکان برقراری جامعه ای فارغ از زندان و شکنجه و اعدام وجود ندارد.

چهارم آبان [عقرب] ۱۳۹۳